Je sobota večer a SKM sa stretáva na fare. Na skúšku zboru som prišla trošku skôr než ostatní členovia. Stihla som sa porozprávať s našim pánom farárom. Hovorili sme o tom, ako sa mi páčilo na koncerte Totus Tuus, ktorý sa konal v Spišskej Novej Vsi. Po chvíli mi navrhol, aby som napísala článok o tom, ako vnímali koncert členovia SKM.

Na toto neobyčajné podujatie sme mali ísť pôvodne všetci z SKM. Nakoniec sa nás na koncert vydalo dvanásť. V autobuse sme si obsadili miesta vzadu. Stará pravda hovorí, že v dobrej spoločnosti ubieha čas rýchlo. A to platilo aj o cestovaní zo Sásy do Spišskej Novej Vsi. Naša cesta bola síce dlhá, ale veľmi príjemná. V sprievode hudby, veselých rozhovorov a kochaním sa nad krásnou prírodou navôkol nám cestovanie ubehlo jedna radosť. Približne okolo štrnástej hodiny sme vystúpili v Spišskej Novej Vsi na sídlisku Západ pred nádherným kostolom. V kostole sme mali rezervovaných niekoľko miest na sedenie, tak sme sa pekne všetci pousádzali a za chvíľku sa začal koncert. Na scénu začali prichádzať hudobníci, zbor a nakoniec vyšli sólisti. Niektorí z nás si tam našli svojich favoritov a koncert sa pomaličky rozbehol. Môžem povedať, že reakcie a postrehy SKM, boli naozaj pozitívne. Veľmi sa nám koncert páčil.

Často spomínameme pieseň Lolek –objaviteľ, z ktorej by sme si chceli zobrať príklad.

Zaujalo nás to, ako sa rad mužov vcítil do hudby a pohyboval sa do rytmu. Ďalšie piesne, ktoré rezonujú v našich mysliach, sú Nový Peter, Posol lásky, A podriadil sa Božej vôli... Najkrajšou piesňou, z ktorej sme mali všetci členovia SKM zimomriavky, bola pieseň Sedembolestná Matka. Len veľká škoda, že sólistka Zuzana Borisová, ktorá túto pieseň spieva, nemohla kvôli chorobe vystúpiť. Niektorí z nás sólistku totiž počuli spievať túto pieseň aj na Bzovskej Lehôtke, keď bola slávnosť patrócínia kostola. Hoci treba dodať, že jej náhradníčka to takisto zvládla vynikajúco. SKM sa koncert veľmi páčil. Od textov, hudobného spracovania až po myšlienku vytvoriť takéto veľkolepé dielo. Už teraz sa veľmi tešíme na ďalšie predstavenie Totus Tuus, ktoré bude rozoberať životopis Cyrila a Metoda. A ja pevne verím, že sa SKM podarí nacvičiť a odspievať nejaké piesne od Totus Tuus počas svätých omší, aby ich počuli aj naši farníci, ktorým sa nepodarilo zažiť nezabudnuteľný koncert v Spišskej Novej Vsi.

Kristína Ratkovská

STRETNUTIA V MARCI

28. februára - 19.00 - Bunka č.1 sv. Jána Ap.
2. marca - 18.00 - rodičia prvopr. deti skupina I.
3. marca - 10.00 - miništranti
9. marca - 17.00 - rodičia prvopr. deti skupina II.
10. marca - 10.00 - miništranti
10. marca - 19.00 - Bunka č. 3 sv. Filipa Ap.
23. marca - 17.00 - všetci rodičia prvopr. detí
24. marca - 10.00 - miništranti
27. marca - 18.30 - Bunka č.2. Petra Ap.

každá sobota o 9.00 - eRko

každý piatok o 14.00 v škole v Pliešovciach a každú nedeľu o 14.00 na Obecnom úrade v Pliešovciach - Lupienok zo srdiečka

každá sobota o 17.00 - SKM

Sv. omša

Môžete objednávať úmysly sv. omší. Sv. omšu je možné slúžiť na rôzne úmysly :

a) za živých: napríklad za uzdravenie, požehnanie v škole, práci atď, za rodinu, pri rôznych rodinných príležitostiach napríklad narodeniny, meniny, výročie sobáša atď.

b) za zomrelých

Od 1. novembra 2011

Sása

nedeľa - 9.45
utorok - 16.30
štvrtok - 16.30
sobota - 8.00

Pliešovce

nedeľa - 8.05
piatok - Hodina Milosrdenstva - 15.00

Bzovská Lehôtka

streda 16.30

Prvý štvrtok v mesiaci

v Sáse pol hodiny pred sv. omšou bude spoveď mládeže; po sv. omši vyloženie Sviatosti Oltárnej a modlitba za povolania

Prvý piatok v mesiaci

v Sáse o 17.00 vyloženie Sviatosti Oltárnej, možnosť spovede a o 18.00 sv. omša

Prvá sobota v mesiaci

v Bzovskej Lehôtke sv. omša o 8.00 a po nej vyloženie Sviatosti Oltárnej a mariánska pobožnosť; sv. omša v Sáse nebude

Prvá nedeľa v mesiaci

v Pliešovciach bude adorácia vyloženej Sviatosti Oltárnej v hodinách, ktoré sa určia týždeň vopred; adorácia sa bude začínať Ružencom Božieho milosrdenstva

Časopis rímskokatolíckej farnosti v Sáse. Pre cirkevné účely. Redakcia si vyhradzuje právo na zmenu prijatých príspevkov. Náklad 180 ks, náklady na jeden kus cca **0,70 €.**
Adresa: Ul. Slobody 254/14, 962 62 Sása, tel. 045 381 13 16, farnostsasa@gmail.com Peňažné dary na opravy kostolov, fary a rozvoj môžete vyplácať na účet v Slovenskej Sporiteľni 71629025/0900. Gramatická korektúra - Slováci :)

Bez názvu

Rímskokatolícka farnosť Sása - Pliešovce - Bzovská Lehôtka

2(8)/2012

Veľký pôst

Pôstne obdobie, do ktorého sme vstúpili, nás opäť svojou liturgiou a Božím slovom uvádza do základného a stále aktuálneho problému ľudského života, do problému pokánia, ktorý nám treba chápať predovšetkým ako zmenu zmýšľania, ktorá je podmienkou zmeny konania.

O kresťanskom pôste

Sväté Písmo nás učí, že sám Boh ustanovil pôst. V Starom zákone príprava na mnohé veľké udalosti obsahovala modlitbu a pôst (ako keď mal Mojžiš na hore Sinaj prijať tabule Zákona). Aj Nový zákon často spomína pôst: I náš Pán sa postil 40 dní pred začiatkom svojho verejného účinkovania. V Cirkvi je ustanovených takmer 180 pôstnych dní (okolo 50 piatkov, podľa dávneho zvyku aj takmer 50 stried, 4 adventné týždne, 40 dňový veľký pôst).

Už v starokresťanskom spise Didache (Učenie Dvanástich apoštolov) z roku 90, to značí z doby, kedy ešte žil apoštol Ján a prvá poapoštolská generácia, sa píše o praxi pôstu toto: „Nech vaše pôsty nie sú s pokrytcami. Oni sa postia druhý a piaty deň po sobote (pondelok a štvrtok). Vy sa však postite vo štvrtý a v prípravný deň (streda a piatok).“ Teda už v prvom storočí zachovávali kresťania pôstne dni. Rovnako nás o tom učí sv. Epifanos a iný starokresťanský disciplinárny spis Apoštolské konštitúcie vysvetľujú: „Pán nám prikázal postiť sa v stredy a piatky. V stredu preto, že vtedy sa zhromaždila veľrada, aby odsúdila nášho Pána, a v piatok, lebo v tento deň pretrpel smrť pre našu spásu.“ Dodnes sú centrálnymi dňami pôstu práve Popolcová streda a Veľký piatok. Mnohí mladí sa pýtajú, prečo im chce Cirkev v piatky a vôbec v pôste kaziť radosť, keď nemôžu ísť na diskotéky a na oslavy. No problém s tým nemajú len mladí, ale aj ich rodičia. Kresťan nevidí pôst ako nejaký disciplinárny vrtoch Cirkvi, ktorý má človeka oberať o radosť. Keď niekomu umrie mama, otec, manžel, či manželka alebo dieťa, kto by vtedy mal chuť tancovať, výskať, skákať, radovať sa, hodovať? Isto nikto normálny, čo má srdce, cit. Piatkový pôst je pre veriaceho kresťana uvedomením si, že za mňa niekto umiera na kríži. Boží Syn kvôli mne umiera a ja budem hodovať, tancovať alebo sa zabávať? V pôste sa napĺňajú slová Pána, ktoré povedal o apoštoloch, vzhľadom na svoje zajatie a umučenie: "Vari môžu svadobní hostia smútiť, kým je ženích s nimi? No prídu dni, keď im ženícha vezmú; potom sa budú postiť“ (Mt 9, 15). A tento deň, či tieto dni, si kresťan pripomína práve v piatok a v období pôstu. Jedným z dôvodov, prečo dnes mnohí katolíci pôst nezachovávajú, je falošný a heretický prístup k ľudskej prirodzenosti, akýsi falošný spiritualizmus, falošná duchovnosť, ktorá zavrhuje alebo ignoruje telo. Mnohí súčasní kresťania stratili pravé nazeranie na človeka ako celistvú jednotu viditeľného (tela) a neviditeľného (duše). Zabúda sa, že ľudské telo je i s dušou súčasťou plánu stvorenia a oboje sú Kristom vykúpené. Toto vznešené kresťanské ponímanie dôstojnosti ľudského tela potvrdzuje apoštol Pavol, keď píše: „Vaše telo je chrámom Ducha Svätého ... oslavujte teda Boha vo svojom tele“ (1 Kor 6, 19-20). Iným dôvodom je námietka, že tradičný pôst nie je dnes možný. Veď jeho pravidlá predpokladajú organizovanú, nepluralistickú, kresťanskú spoločnosť, nasledujúcu poľnohospodársky spôsob života, ktoré sú už minulosťou. Zaiste, je v tom istá miera pravdy. No treba povedať, že pôst bol vždy náročný a vždy v sebe niesol ťažkosť. Pôst nie je diéta. Diétou sa zameriavame na seba, pôstom na Boha. Dnes sú mnohí ochotní sa postiť zo zdravotných, či estetických dôvodov, aby

AJ V PÔSTE SI ZACHOVAJME JEDNODUCHOSŤ

Aj ten kto v Cirkvi robí veľké dielo si musí dávať pozor, aby to neprepískol. Nie všetci sme povolaní robiť mimoriadne veci a ani úspešní na zemi všetci nebudeme. To je niečo úplne normálne. Čo si však musíme zachovať je jednoduchosť a vernosť. Aké duše hľadá Boh na tejto zemi. Ktoré duše sú mu zvlášť milé. Čo si myslíte? Sú to duše pokorné a tiché. Nie sú to ľudia, ktorí o pokore veľa rozprávajú a dokonca veľmi presvedčivo a príťažlivo, ale tí, ktoré prijali tento dar Ducha Svätého a praktizujú ho živote. Sám seba nikto nemôže povyšovať nad ostatných a to ani zaujímavými príkladmi. Mnohí svätí mali veľa možností povedať o sebe, akí sú dobrí alebo to som ho ja uzdravil, oslobodil a naučil žiť zdravým životom. Oni tak ale nikdy nehovorili. Bol som svedkom Pánových zázrakov a jeho milosť v tom človeku začala mocne pôsobiť, tak hovorievali iným ľuďom. Čo by ste povedali na toto. Zohnal by som peniaze na stavbu domu pre opustené deti. Dom by som dal postaviť a prijal by som tam dvadsať detí a staral by som sa o ne. Začal by som byť ľuďmi obdivovaný, ale o kňazoch z okolitých farností by som začal hovoriť, že si len budujú svoju kariéru a nič užitočné nerobia. Tak, toto by nebolo dobré svedectvo. Viete si predstaviť kráľa Dávida, že by začal hovoriť: ja som porazil Goliáša, len ja. Kto však vytiahol Dávida od oviec, od stáda? V súvislosti s pôstom si spomínam na príbeh o známom pustovníkovi, ktorý žil v povesti svätosti. Všetci ho chválili a jemu sa to začalo páčiť. Uznanie ho v duši hrialo. Raz si začal sám sebe hovoriť: “Musím ukázať ľuďom, čo dokážem. Musím byť na seba ešte tvrdší.” Chudák pustovník. Ani sa nenazdal a bol mimo. Čistý úmysel osláviť Boha zamenil na úmysel osláviť seba… Našiel sa v pasci svojho ja. Blížil sa pôst. Pustovník v snahe dokázať, aký je “dobrý v sebazapreniach,” stanovil si zbytočne prísny pôstny režim. Jedol len raz za

deň. A aby muky boli ešte silnejšie, a aby ho ľudia obdivovali, zavesil si chutnú klobásku na strop izby. “Svätec, svätec je to!” všetci potichu uznali. “Hodný je na oltár!, ” utrúsila akási tetka. Iní sa cítili nehodní na neho čo len pozrieť. Aj pustovník trpel… Ale stálo to za to… Jeho sláva vzrastala… Na Veľký piatok však už neodolal: celú klobásu zjedol. Aj keď sme úspešní, musíme si dávať pozor, aby sme nespyšneli. Keď sa človeka zmocní pýcha, je schopný čohokoľvek. V každom čase a pri každej činnosti potrebujeme Pánovu milosť. Ako je najlepšie v živote konať alebo podľa čoho? Je to veľmi jednoduché. Podľa Zlatého pravidla? V Biblii je veľa pravidiel, ale len jedno má označenie “Zlaté.”

Čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im. A čo nechcete, aby ľudia robili vám, nerobte ani vy im.

Zneje to tak jednoducho. Veď toto zachovávať je malina, niekto si povzdychne. Ale v skutočnosti láska k blížnemu je veľmi ťažká. V praxi počas tohto pôstu sa budem viac snažiť aplikovať toto Zlaté pravidlo do môjho života. Ak nám ľudia budú robiť niečo zlé, pod nohy nám hádzať polená – my im to nerobme, nevracajme im to. Prečo? Lebo poznáme toto “Zlaté pravidlo.” A kto nám ho dal! Ježiš. On sám žil, to čo hovoril. Ak ho milujeme budeme praktizovať jeho slová a to aj vtedy, keď nám nebude do spevu. Tento pôstny čas chcem prežiť ako ten minulý. V poslušnosti Kristovi a Cirkvi. Budem sa snažiť robiť normálne veci. Nepotrebujem mať v živote všetko, ale v každej situácii chcem zostať verný Bohu a jeho Cirkvi. K tomuto aj Vás chcem povzbudiť.

Už poznáme Zlaté pravidlo. Ono skrýva v sebe len lásku. Ale neučení a nemúdri ľudia chcú všetko prekrútiť. Skôr ako si chcete dať nejaké predsavzatie k 40-dňovému pôstu, poraďte sa s niekym zodpovedným v Cirkvi. Pamätajme, že v poslušnosti sa zrodila naša spása. Nikto nie je oslobodený od poslušnosti Cirkvi. Aj ten spomínaný pustovník si mal nechať poradiť, ale človek si niekedy myslí, že už vie všetko a nepotrebuje radu od nikoho. Tu mi prichádza na um veľký Mojžiš, s ktorým Boh hovoril priamo a predsa si nechal poradiť od svokra Jetra. Ak by ho neposlúchol, zničilo by ho to. Mojžiš robil veľké veci v Božom ľude a predsa zostal pokorný. Uvedomoval si, aký bol predtým a odkiaľ ho Pán Boh vytiahol. Zapíšme si Zlaté pravidlo do srdca, nad posteľ, položme si ho na pracovný stôl a opakujme si ho nielen perami, ale hlavne v praxi. Keď nám bude ťažko, spýtajme sa Pána Ježiša: Čo by si ty robil na mojom mieste? Poznáme Ježišov postoj k ľuďom?

A ak by sme niečo aj prepískli, vráťme sa naspäť k Zlatému pravidlu a znovu sa posnažme ho v živote praktizovať. Amen.

mgr. Jaroslav Máčovský, farár

otných, či estetických dôvodov, aby schudli, aby vyzerali pekne v očiach ľudí. O pekný ľudský pohľad sa namáhame, a o Boží sa nestaráme? Tamtí majú kvôli časným veciam k svojej diéte aj ochotu, aj silu. Nemôžme sa my, kresťania, postiť kvôli večným veciam? Na to nám chýba ochota aj sila? Prečo, keď ktosi chudne kvôli diéte, tak ho spoločnosť obdivuje a je to i vecou reklamy a biznisu, no keď sa niekto postí zo svojej kresťanskej viery, spoločnosť ho odmieta, vysmieva a uráža? (Spomeňme na školské a závodné jedálne!) Prvotným cieľom pôstu je stať sa vedomým si svojej závislosti na Bohu: Ak máme vždy jedenia a pitia nadostač, ľahko sa staneme príliš sebaistými, vidiac len svoje vlastné schopnosti, a podliehame falošnému pocitu úplnej nezávislosti a sebestačnosti, všetko nám je samozrejmé. Pôst nás cez hlad a únavu teda robí „chudobnými v duchu“, vedomými si svojej slabosti, bezmocnosti a závislosti na Bohu. Pôst neznamená zavrhnutie Božieho stvorenstva. Veď nič nie je nečisté (Rim 14, 14) a Boh všetko stvoril dobré (Gen 1, 31): Zlo neprebýva v stvorených veciach ako takých, ale v našom zlom vzťahu k nim, teda v našej vôli. Preto pôst nie je odvrhovaním Božieho stvorenstva, ale je na očisťovanie našej vôle. Počas pôstu zapierame naše telesné impulzy, napr. chuť k jedlu a pitiu. Nie preto, že by tieto impulzy boli sami osebe zlé, ale preto, že aj oni boli zasiahnuté hriechom a uvedené do neporiadku a potrebujú byť očistené sebazáporom, aby sme v sebe nastoľovali Kristov poriadok vykúpenia, kde nie chute ovládajú nás, ale my ich. V pôste nejde o zápas proti telu, ale kvôli telu a kvôli duši. Zavrhovaním toho, čo je hriešne v našej vôli, nenivočíme telo, stvorené Bohom, ale uvádzame ho k jeho pravej rovnováhe a slobode. Ruský kňaz a duchovný mysliteľ Sergej Bulgakov to vyslovil: umŕtvujeme telesnosť, aby sme získali telo. Ak sa v pôste zriekame pokrmov, nejde o nijaké vegeteriánstvo, ale robíme naše jedenie duchovnejším, sviatostnejším, prostriedkom spoločenstva s Bohom, Darcom všetkého a Živiteľom všetkých. Lebo len tí, čo sa zdržanlivosťou naučili ovládať svoje chute (a nielen po jedle), sú schopní zakúsiť plnú slávu a nádheru toho, čo nám Boh dáva. Pôst, modlitba, almužna: Vnútorný význam pôstu spočíva v jeho spojení s modlitbou a almužnou (skutkami milosrdenstva). O tomto spojení modlitby, pôstu a milosrdenstva hovorí osobitne kniha Tobiáš (12,8). Bez modlitby a prijimania svätých sviatostí sa pôst stáva farizejským a zlým. Nevedie totiž k pokániu a radosti, ale k pýche, vnútornému napätiu, podráždenosti a nevrlosti. Aj Písmo hovorí o spojení pôstu a modlitby, keď apoštoli mali víťaziť nad démonmi pôstom a modlitbou (Mt 17, 21; Mk 9, 29), keď tak žili prví kresťania (Sk 13, 3), keď sa Pán sám na púšti modlil (Mt 4, 1-11), či keď Mojžiš prijal tabule Zákona na hore Sinaj (Ex 34, 28) alebo keď Eliáš vystúpil na Horeb (1 Kr 19, 8-12). Je prekvapujúce, ako protestanti, ktorí sa tak veľmi chcú odvolávať len na Písmo, zavrhli pôst, napriek tomu, že o ňom Písmo učí. Podľa slov Pána možno nad diablom víťaziť modlitbou a pôstom. Ktorý vojak, čo dostane dve zbrane proti nepriateľovi, by jednu len tak odhodil? Aj apoštol Pavol sa postil a učí, že modlitba a pôst sú súčasťou aj života kresťanských manželov. Pôst a modlitba sú napokon sprevádzané almužnou, to jest skutkami milosrdenstva. Zmena srdca, jeho obrátenie k Bohu, je cieľom pôstu. Preto pôst vedie k milosrdentvu. Starokresťanský spis Hermasov pastier z 2. st. spomína, že peniaze, ušetrené vďaka pôstu, sa dávajú vdovám, sirotám a chudobným.“ No dávať almužnu neznačí len dávať núdznemu peniaz, ale aj čas. Dávať nielen to, čo máme, ale aj to, čím sme. Pôst nebuduje ego, ale spoločenstvo s Kristom: Kresťanský pôst nie je prejavom svojvôle, ale poslušnosti. Nie je to ani trucovitá hladovka, nespočíva vo vymýšľaní nejakých vlastných pôstnych extravagancií a náboženských fantázií, ale sa prijíma ako vyjadrenie kajúceho vedomia spoločenstva Cirkvi ako Božieho ľudu v jej predpisoch. Kresťanský pôst neupriamuje pozornosť iných na seba, ale upriamuje našu pozornosť na Krista. Pôst, modlitba a almužna neznamenajú, že naše osobné úsilie a duchovný rast sú príčinou našej spásy. Naopak, čokoľvek dosahujeme v pôste, je slobodným darom Božej milosti. Teda nielen Božie odpustenie, ale aj naše vlastné pokánie. Vo veľkom kánone sv. Andreja Krétskeho je to pekne vystihnuté: „Sám nemám ani sĺz, ani pokánia, ani ľutosti. Ale ako Boh, ó Spasiteľu, ty sám ma nimi obdaruj.“ Veď Pán hovorí: „Bezo mňa nemôžete nič urobiť“ (Jn 15, 5). Pravý pôst sa deje v srdci a vôli, ako návrat márnotratného syna k Otcovi: Sv. Ján Chryzostom (5.st.) píše, že pôst značí „nielen zriekanie sa jedla, ale aj hriechu“. „Preto sa pôst zachováva nielen ústami, ale aj očami, ušami, nohami, rukami, ba všetkými časťami tela.“ To značí nielen nehýčkať žalúdok jedlami, ale aj neživiť si oči nečistým pozeraním, uši počúvaním ohovárania, ruky konaním nespravodlivosti. Dnes to má svoj nový rozmer vzhľadom na televíziu, počítače, diskotéky, sebaľúbom prezentovaní „vlastných názorov“, ... Sv. Bazil (5. st.) pripomína: „Je zbytočné sa postiť od jedla, a pritom mať záľubu v krutom kritizovaní a urážaní: Neješ mäso, ale požieraš svojho brata.“ V jednej z pôstnych modlitieb východnej Cirkvi sa píše: „Pravý pôst je odhodenie každej zloby, ovládanie jazyka, zdržanie sa od hnevu, zdržanie sa žiadostí, urážania, falše, krivého svedectva. Keď sa toho zriekame, vtedy je náš pôst pravý i Bohu milý. Zachovávajme pôst nielen postením sa od jedla, no staňme sa cudzincami všetkým telesným vášňam.“.

Napokon pôst je tým, čo sv. Ján Klimak nazýva „radosťplodiaci žiaľ“, lebo ak nás pravý pôst vedie k pokániu, potom nás pravé pokánie vedie k radosti z Božieho odpustenia.

Karneval v Sáse

Všelijaké tvory, zvieratká a víly prišli na tradičný farský karneval, ktorý organizuje eRko – hnutie kresťanských spoločenstiev detí a obec Sása. Kúzelník sa stretol s autom a z chuti sa na sebe zasmiali, lienočka sa stretla s vílou a bojazlivý psík prišiel so svojou ochrankyňou kráľovnou noci... tanec princezien a funrádia vystriedal plač šialene smutnej princeznej – úlohou masiek bolo nešťastnú princeznú rozosmiať – to sa ale podarilo málokomu.
V karnevalovom kráľovstve nechýbal kráľ, šašo, sluha a kat....

Ďakujeme rodičom, ktorí prispeli k atmosfére karnevalového sveta, kde je možné všetko, kde je veselo, a tak najmä vďaka nim mohli fantazijné postavičky ožiť, zatancovať si a vyhrať malé odmeny.